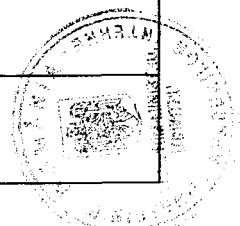

TABEL DE CONCORDANȚĂ

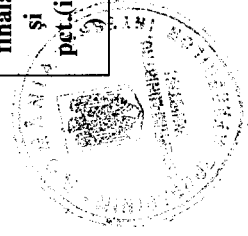
Art. 2 alin.(1) lit.a) pct. (i) teza întâi și finală și pct.(iii) și alin.(2) lit.a) teza întâi și lit.b) din Directiva Consiliului din 16 decembrie 1991 privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de fixare a copiilor în scaune în vehicule (91/671/CEE), publicată în Jurnalul Oficial nr. L 373 din 31 decembrie 1991, astfel cum a fost modificată prin Directiva de punere în aplicare 2014/37/UE a Comisiei din 27 februarie 2014 de modificare a Directivei 91/671/CEE a Consiliului privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de siguranță pentru copii în vehicule, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 59 din 28 februarie 2014.

Proiectul de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice

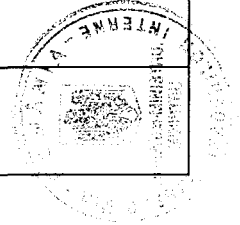
Art./ Paragraf	PREVEDERI	Art./ Alin.	PREVEDERI	Diferențe / Observații
Articole din Directiva Consiliului din 16 decembrie 1991 privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de fixare a copiilor în scaune în vehicule (91/671/CEE)	Articolul 2 (1) Vehicule din categoriile M1, N1, N2 și N3: (a) (i) pentru vehiculele din categoriile M1, N1, N2 și N3, statele membre solicită ca toți ocupanții vehiculelor în uz să folosească sistemele de siguranță prevăzute.	Art.1, pct. 16	Art. 36 alin. (1) ² Conducătorii de autovehicule având locuri prevăzute prin construcție cu centuri de siguranță au obligația să se asigure că, pe timpul conducerii vehiculului, minorii poartă centurile de siguranță sau sunt transportați, în condițiile prevăzute de regulament, numai în dispozitive de fixare în scaune pentru copii omologate.	În prezent, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 stabilește anumite obligații în sarcina conducătorilor de autovehicule și a ocupanților vehiculelor doar în privința folosirii centurilor de siguranță. Astfel, potrivit art. 36 alin.(1) din OUG nr.195/2002: „Conducătorii de autovehicule și persoanele care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate trebuie să le poarte în timpul circulației pe drumurile publice, cu
Art.2 alin.(1) lit.a) pct. (i) teza întâi		Art.1, pct. 25	Art. 108 alin. (1) lit. b) pct. 9 9. nerespectarea obligației conducătorului de autovehicul de se asigura că persoanele minore poartă centuri de siguranță sau sunt transportate în dispozitive de fixare în scaune pentru copii omologate în condițiile prevăzute de regulament;	

<p>Art. 2 alin.(1) lit.a) pct. (i) teza finală și pct.(iii)</p>	<p>Articolul 2 (1) Vehicule din categoriile M1, N1, N2 și N3: (a) (i) În vehiculele din categoriile M1, N1, N2 și N care nu sunt echipate cu sisteme de siguranță: — copiii în vârstă de până la trei ani nu pot fi transportați,</p>	<p>Art.I, pct. 16</p>	<p>Art. 36 alin. (1)³ (1³) Conducătorilor de autovehicule le este interzis să transporte copii în vârstă de până la trei ani în autovehiculele care nu sunt echipate cu sisteme de siguranță, cu excepția celor destinate transportului public de persoane, precum și a taxiurilor dacă în acestea din urmă ocupă orice alt loc decât cel de pe scaunul din față, în condițiile prevăzute în regulament. Copiii cu vârsta de peste trei ani, având o înălțime de până la 150 cm, pot fi</p>	<p>excepția cazurilor prevăzute în regulament.” Încălcarea este sancționată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002, cupă cum urmează: - art. 99 alin. (1) pct. 8: „(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă prevăzută în clasa I de sancțiuni următoarele fapte săvârșite de către persoane fizice: 8. nerespectarea obligației pasagerilor aflați într-un autovehicul de a purta, în timpul deplasării pe drumurile publice, centura sau dispozitivele de siguranță omologate;” - art. 108 alin. (1) lit.a) pct.3: „(1) Săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a uneia sau mai multor contravenții atrage, pe lângă sancțiunea amenzii, și aplicarea unui număr de puncte de penalizare, după cum urmează: 3. nerespectarea obligației de a purta, în timpul circulației pe drumurile publice, centura de siguranță ori căștile de protecție omologate, după caz;”</p>
---	---	--	--	--

<p>Art. 2 alin.(2) lit.a) teza întâi și lit.b)</p>	<p>— fără a se aduce atingere punctului (ii), copiii în vârstă de trei ani și peste această vârstă, având o înălțime de sub 150 cm, ocupă un alt loc decât un loc din față;</p> <p>(iii) cu toate acestea, statele membre pot permite, pe teritoriul lor, ca acei copii menționați la punctele (i) și (ii) să nu fie fixați în scaune printr-un sistem de fixare în scaune pentru copii atunci când călătoresc cu taxiul. Cu toate acestea, când copiii menționați anterior călătoresc în taxiuri care nu sunt echipate cu sisteme de fixare în scaune, ei ocupă un alt scaun decât scaunul din față;</p> <p>(2) Vehicule din categoriile M2 și M3:</p> <p>(a) statele membre solicită ca toți ocupanții în vârstă de trei ani și peste această vârstă ai vehiculelor M2 și M3 să folosească, în timpul utilizării acestor vehicule, sistemele de siguranță existente, atunci când sunt așezați.</p> <p>.....</p> <p>(b) pasagerii vehiculelor din categoriile M2 și M3 sunt informați în legătură cu măsura de a purta centuri de siguranță ori de câte ori sunt așezați iar vehiculul se află în mișcare. Informarea acestora se face într-unul sau mai multe dintre următoarele moduri:</p> <ul style="list-style-type: none"> — de către conducătorul auto; — de către conductor, curier sau oficialul desemnat drept conducător de grup; — prin mijloace audio-vizuale (de exemplu video); — prin semne sau alte pictograme stabilite de statele membre în conformitate cu design-ul comunitar din anexă, afișat într-un loc vizibil pe fiecare loc de ședere. 	<p>Art.I, pct. 25</p>	<p>transportați în astfel de autovehicule doar dacă ocupă, pe timpul transportului, orice alt loc decât cel de pe scaunul din față.</p> <p>Art. 108 alin. (1) lit. b) pct. 10</p> <p>10. transportarea în autovehicule care nu sunt echipate cu sisteme de siguranță a copiilor în vârstă de până la trei ani, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 36 alin. (1³), sau a celor cu vârsta de peste trei ani, având o înălțime de până la 150 cm, pe scaunul din față.</p>	
<p>Art. 36 alin. (1¹)</p>	<p>Conducătorii de autovehicule având locuri prevăzute prin construcție cu centuri de siguranță au obligația să se asigure că, pe timpul conducerii vehiculului, minorii poartă centurile de siguranță sau sunt transportați, în condițiile prevăzute de regulament, numai în dispozitive de fixare în scaune pentru copii omologate.</p> <p>Art. 36 alin. (1¹)</p> <p>(1¹) Conducătorii de autovehicule având locuri prevăzute prin construcție cu centuri de siguranță trebuie să informeze pasagerii cu privire la obligația legală de a le purta în timpul circulației pe drumurile publice.</p>	<p>Art.I, pct. 16</p>	<p>Conducătorii de autovehicule având locuri prevăzute prin construcție cu centuri de siguranță au obligația să se asigure că, pe timpul conducerii vehiculului, minorii poartă centurile de siguranță sau sunt transportați, în condițiile prevăzute de regulament, numai în dispozitive de fixare în scaune pentru copii omologate.</p> <p>Art. 36 alin. (1¹)</p> <p>(1¹) Conducătorii de autovehicule având locuri prevăzute prin construcție cu centuri de siguranță trebuie să informeze pasagerii cu privire la obligația legală de a le purta în timpul circulației pe drumurile publice.</p>	
<p>Art. I pct. 34 ce vizează mențiunea de transpunere</p>	<p>Prezenta ordonanță de urgență transpune în legislația națională prevederile art. 4 alin.(1) teza finală și alin. (4) paragraful 1 și 2, art. 6 alin.(2) lit. f), art.7 alin.(1) lit.e) și alin.(3) lit.b), art.11 alin.(1) teza întâi și alin.(5) teza întâi și art. 12 din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 403 din 30 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 2 alin.(1) lit.a) pct. (i) teza întâi și teza finală și pct. (iii) și alin. (2) lit.a) teza întâi și lit.b) din Directiva Consiliului din 16 decembrie 1991 privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de fixare a copiilor în scaune în vehicule</p>	<p>Art. I pct. 34 ce vizează mențiunea de transpunere</p>	<p>24. După articolul 137 se introduce următoarea mențiune:</p> <p style="text-align: center;">* ”</p> <p>Prezenta ordonanță de urgență transpune în legislația națională prevederile art. 4 alin.(1) teza finală și alin. (4) paragraful 1 și 2, art. 6 alin.(2) lit. f), art.7 alin.(1) lit.e) și alin.(3) lit.b), art.11 alin.(1) teza întâi și alin.(5) teza întâi și art. 12 din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 403 din 30 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 2 alin.(1) lit.a) pct. (i) teza întâi și teza finală și pct. (iii) și alin. (2) lit.a) teza întâi și lit.b) din Directiva Consiliului din 16 decembrie 1991 privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de fixare a copiilor în scaune în vehicule</p>	<p>Se introduce o mențiune de transpunere în actul de bază</p>

(91/671/CEE), publicată în Jurnalul Oficial nr. L 373 din 31 decembrie 1991, astfel cum a fost modificată prin Directiva de punere în aplicare 2014/37/UE a Comisiei din 27 februarie 2014 de modificare a Directivei 91/671/CEE a Consiliului privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de siguranță pentru copii în vehicule.”

*

Prezenta ordonanță transpune în legislația națională prevederile art. 1 alin.(1) (parțial) din Directiva de punere în aplicare 2014/37/UE a Comisiei din 27 februarie 2014 de modificare a Directivei 91/671/CEE a Consiliului privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de siguranță pentru copii în vehicule, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 59 din 28 februarie 2014 și art. 2 alin.(1) lit. a) pct. (iii) și art. 2 alin.(1) alin. (2) lit.a) teza întâi și lit.b) din Directiva Consiliului din 16 decembrie 1991 privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de fixare a copiilor în scaune în vehicule (91/671/CEE), publicată în Jurnalul Oficial nr. L 373 din 31 decembrie 1991.

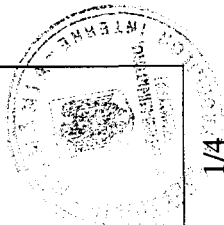

TABEL DE CONCORDANȚĂ

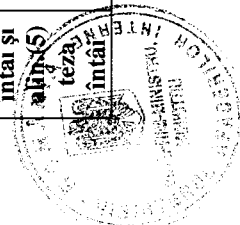
Art. 4 alin.(1) teza finală și alin. (4) paragraful 1 și 2, art. 6 alin.(2) lit. f), art.7 alin.(1) lit.e) și alin.(3) lit.b), art.11 alin.(1) teza întâi și alin.(5) teza întâi și art. 12 din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 403 din 30 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Proiectul de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Art./ Paragraf	PREVEDERI	Art./ Alin.	PREVEDERI	Diferențe / Observații
<p>Articole din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 403 din 30 decembrie 2006</p>	<p>PREVEDERI</p>	<p>Art.4 alin.(1) teza finală Prin „autovehicul” se înțelege orice vehicul prevăzut cu un motor de propulsie care circulă pe un drum prin mijloace proprii, cu excepția vehiculelor care se deplasează pe șine.</p> <p>Art. 4 alin. (4) paragraful 1 și 2 (4) Autovehicule: — „autovehicul” înseamnă orice vehicul cu motor, utilizat în mod obișnuit pentru transportul persoanelor sau mărfurilor pe drum sau pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau mărfurilor. Acest termen include troleibuzele, adică vehiculele conectate la o linie electrică și care nu circulă pe șine. Nu include tractoarele agricole sau forestiere; — „tractor agricol sau forestier” înseamnă orice vehicul cu motor, care circulă pe roți sau pe șenile, având cel puțin două axe, a cărui principală funcție constă în puterea sa de tracțiune, conceput în special pentru a trage, a împinge, a transporta sau a acționa anumite scule, utilaje sau remorci utilizate în exploatarea agricolă sau forestieră și a cărui utilizare pentru transportul pe drum al persoanelor sau al mărfurilor sau pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau al</p>	<p>Proiectul de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice</p>	
<p>Art.4 alin.(1) teza finală și alin. (4) paragraful 1 și 2</p>	<p>PREVEDERI</p>	<p>Art.6, punctele 6 și 30</p>	<p>6. autovehicul - orice vehicul echipat cu motor de propulsie, utilizat în mod obișnuit pentru transportul persoanelor sau mărfurilor pe drum sau pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau mărfurilor. Vehiculele care se deplasează pe șine, denumite tramvaie, precum și tractoarele agricole sau forestiere, nu sunt considerate autovehicule. Troleibuzele sunt considerate autovehicule;</p> <p>.....</p> <p>30. tractor agricol sau forestier - orice vehicul cu motor, care circulă pe roți sau pe șenile, având cel puțin două axe, a cărui principală funcție constă în puterea sa de tracțiune, conceput în special pentru a trage, a împinge, a transporta sau a acționa anumite echipamente, utilaje sau remorci utilizate în exploatarea agricolă sau forestieră și a cărui utilizare pentru transportul pe drum al persoanelor sau al mărfurilor sau pentru tractarea, pe drum, a vehiculelor utilizate pentru transportul persoanelor sau al mărfurilor nu este decât o funcție secundară. Sunt asimilate tractorului agricol sau forestier</p>	

	mărfurilor nu este decât o funcție secundară.	Anexa nr.1, litera p)	vehiculele destinate efectuării de servicii sau lucrări, denumite mașini autopropulsate. p) categoria Tr: tractoare agricole sau forestiere.	
Art. 6 alin.(2) lit. f)	(2) Valabilitatea permiselor de conducere se stabilește după cum urmează: (f) permisele acordate pentru categoriile A, B, C sau D sunt valabile pentru categoriile A1, A2, B1, C1, respectiv, D1.	Art. 24 ¹ alin.(2), lit. f)	f) permisele de conducere eliberate pentru categoria A sunt valabile și pentru categoriile A1 și A2, cele eliberate pentru categoria B sunt valabile și pentru categoria B1, cele eliberate pentru categoria C sunt valabile și pentru categoria C1, iar cele eliberate pentru categoria D sunt valabile și pentru categoria D1;	
Art.7 alin.(1) lit.e) și alin.(3) lit.b)	(1) Permisele de conducere se eliberează numai solicitanților care: (e) au reședința obișnuită pe teritoriul statului membru care eliberează permisul sau pot dovedi că urmează studii pe teritoriul statului membru respectiv de cel puțin șase luni. (3) Reînnoirea permiselor de conducere în momentul în care valabilitatea lor administrativă expiră este supusă următoarelor condiții: (b) reședința obișnuită pe teritoriul statului membru care a eliberat permisul de conducere sau prezentarea dovezii că solicitantul a efectuat studii cel puțin șase luni pe teritoriul statului membru respectiv.	Art.23 ¹ alin.(1) și art.24 alin.(5 ³)	Art.23 ¹ (1) Persoanele cu domiciliul sau reședința în România ori care dovedesc că se află la studii în România de cel puțin 6 luni pot solicita obținerea permisului de conducere autorităților competente să le examineze. Art.24 (5 ³) În cazurile prevăzute la alin. (5 ¹) și (5 ²), eliberarea permiselor de conducere respective se realizează fără susținerea unui nou examen, la cererea persoanelor care au domiciliul sau reședința în România în sensul art. 23 ¹ alin.(2) ori dovedesc că se află la studii în România de cel puțin 6 luni și care dețin permis de conducere eliberat de autoritățile competente române, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.	
Art. 11 alin. (1) teza întâi și alin.(5) teza întâi	(1) În cazul în care titularul unui permis de conducere național valabil eliberat de un stat membru își stabilește reședința obișnuită într-un alt stat membru, acesta poate solicita ca permisul său de conducere să fie schimbat cu un permis echivalent. (5) Înlocuirea unui permis de conducere care a fost, de exemplu, pierdut sau furat se poate obține numai de la autoritățile competente ale statului membru în care titularul își are reședința	Art. 24 alin. (5 ¹)	Art. 24 alin.(5 ¹) și (5 ²) din OUG nr.195/2002, conține următoarele prevederi: „(5 ¹) În cazul pierderii, furtului sau al deteriorării permiselor de conducere ori al schimbării numelui titularului, autoritățile	

<p>Art. 12</p>	<p>obișnuită.</p>		<p>publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.</p>	<p>competente eliberează, după caz, un duplicat a cărui valabilitate nu poate depăși valabilitatea administrativă a documentului înlocuit sau alt permis de conducere. (5) Eliberarea unui nou permis de conducere cu o nouă valabilitate administrativă se realizează la expirarea valabilității documentului, după efectuarea examinării medicale prevăzute la art. 22.”</p>
<p>Art. 23¹ alin.(2)-(4)</p>	<p>Articolul 12 Reședința normală În sensul prezentei directive, „reședință obișnuită” înseamnă locul în care o persoană locuiește în mod obișnuit, adică pe parcursul a cel puțin 185 de zile din fiecare an calendaristic, datorită unor legături personale și profesionale sau, în cazul unei persoane fără legături profesionale, datorită unor legături personale care relevă legături strânse între respectiva persoană și locul în care locuiește aceasta. Cu toate acestea, reședința obișnuită a unei persoane ale cărei legături profesionale sunt într-un loc diferit de cel al legăturilor sale personale și care, din acest motiv, locuiește alternativ în locuri diferite, situate în două sau mai multe state membre, se consideră a fi locul legăturilor sale personale, cu condiția ca persoana respectivă să se întoarcă în acel loc cu regularitate. Această din urmă condiție nu este necesară în cazul în care persoana locuiește într-un stat membru pentru îndeplinirea unei misiuni cu durată determinată. Frecventarea de cursuri la o universitate sau școală nu implică transferul reședinței obișnuite.</p>		<p>(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, pentru procedurile aferente permisului de conducere, au domiciliul sau reședința în România persoanele care se află într-una dintre următoarele situații: a) locuiesc în mod obișnuit cel puțin 185 de zile într-un an calendaristic la o adresă sau la adrese din România datorită unor legături personale și profesionale ori datorită unor legături personale care relevă legături strânse cu adresa sau adresele din România, dacă persoanele nu au legături profesionale; b) revin periodic la o adresă din România datorită unor legături personale cu adresa respectivă, deși locuiesc alternativ în locuri diferite, situate în două sau mai multe state membre ale Uniunii Europene ori ale Spațiului Economic European ori Confederația Elvețiană, deoarece legăturile lor profesionale sunt într-un loc diferit de cel al legăturilor personale; c) locuiesc în mod obișnuit la o adresă din România datorită legăturilor personale cu adresa respectivă, deși locuiesc temporar și în alt stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European ori în Confederația Elvețiană pentru îndeplinirea unei activități sau misiuni cu durată determinată. (3) Persoanele care și-au stabilit domiciliul sau reședința în România potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot solicita obținerea permisului de conducere autorităților competente să le examineze dacă se află într-una dintre</p>	<p>competente eliberează, după caz, un duplicat a cărui valabilitate nu poate depăși valabilitatea administrativă a documentului înlocuit sau alt permis de conducere. (5) Eliberarea unui nou permis de conducere cu o nouă valabilitate administrativă se realizează la expirarea valabilității documentului, după efectuarea examinării medicale prevăzute la art. 22.”</p>

		<p>Art. I pct. 34 din ce vizează mențiunea de transpunere</p>	<p>situațiile prevăzute la alin.(2). (4) Participarea la studii în cadrul unei universități sau școli din România nu implică transferul domiciliului sau a reședinței în România. După articolul 137 se introduce următoarea mențiune: ” * Prezenta ordonanță de urgență transpune în legislația națională prevederile art. 4 alin.(1) teza finală și alin. (4) paragraful 1 și 2, art. 6 alin.(2) lit. f), art.7 alin.(1) lit.e) și alin.(3) lit.b), art.11 alin.(1) teza întâi și alin.(5) teza întâi și art. 12 din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 403 din 30 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 2 alin.(1) lit.a) pct. (i) teza întâi și teza finală și pct. (iii) și alin. (2) lit.a) teza întâi și lit.b) din Directiva Consiliului din 16 decembrie 1991 privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de fixare a copiilor în scaune în vehicule (91/671/CEE), publicată în Jurnalul Oficial nr. L 373 din 31 decembrie 1991, astfel cum a fost modificată prin Directiva de punere în aplicare 2014/37/UE a Comisiei din 27 februarie 2014 de modificare a Directivei 91/671/CEE a Consiliului privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de siguranță pentru copii în vehicule</p>	<p>Se introduce o mențiune de transpunere în actul de bază</p>
--	--	---	--	--

